

33. SØNDAG I DET ALMINNELIGE KIRKEÅR

MATTHEUS 25:14-30

På den tid fortalte Jesus denne lignelsen: «Det er som en mann som ville dra utenlands; han kalte sammen sine tjenere og overlot alt han eide i deres varetekt. En gav han fem talenter, en annen to, og en tredje én talent – hver enkelt etter hva han dugde til; og så reiste han. Straks tok han som hadde fått fem talenter og satte dem i omløp, og tjente fem talenter til. Det samme gjorde han som hadde fått to talenter, og tjente to til. Men han som hadde fått den ene talenten, han gikk hen og gravde et hull i jorden og gjemte sin herres penger der.

Lang tid etter kommer så disse tjenernes herre tilbake og krever regnskap av dem. Han som hadde fått fem talenter, la da frem fem talenter til og sa: 'Herre, du overlot meg fem talenter; se, her har jeg tjent fem talenter til.' Og hans herre svarte: 'Det er bra, en god og tro tjener er du! Og siden du har vist deg tro i de små ting, har jeg nå store ting å betro deg; kom inn til gleden hos din herre.' Så kom den annen, han med de to talenter, og sa: 'Herre, to talenter var det du overlot meg, se, her har jeg tjent to talenter til.' Og hans herre svarte: 'Det er bra, en god og tro tjener er du! Og siden du har vist deg tro i de små ting, har jeg nå store ting å betro deg; kom inn til gleden hos din herre.'

Til sist kom han som hadde fått én talent; og han sa: 'Herre, jeg visste at du er en hard mann, – at du høster også der hvor du ikke har sådd, og samler inn også der hvor du ikke har lagt noe ut. Derfor ble jeg redd og gikk og gjemte talenten din i jorden. Vær så god, her har du ditt tilbake.' Da svarte hans herre ham: 'Usle og late tjener! Så du mente at jeg høster også der hvor jeg ingenting har sådd, og samler inn også der hvor jeg ingenting har lagt ut? Men da skulle du satt pengene mine i en bank, så jeg hadde fått dem igjen med renter når jeg kom tilbake. – Ta nå fra ham talenten og gi den til ham som har de ti! For enhver som har, skal stadig få mer, så han til sist har overflod; men den som ikke har, han skal bli fratatt alt. Og kast så denne unyttige tjeneren ut i mørket utenfor, der de skal gråte og hulke bittert!」

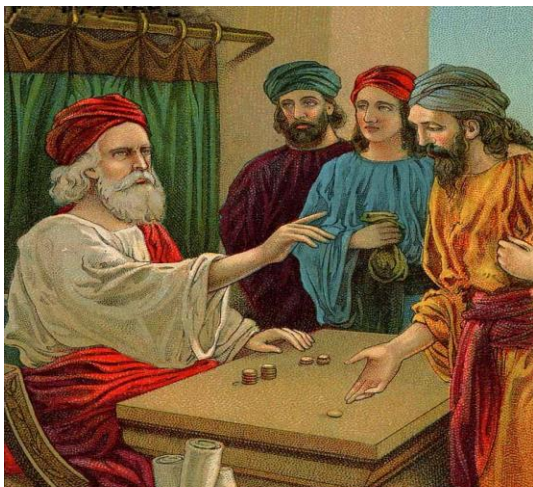
temu, który ma dziesięć talentów. Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma, Podobnie też jak z pewnym człowiekiem, który mając się udać w podróż, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek. Jednemu dał pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, puścił je w obrót i zyskał drugie pięć. Tak samo i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał drugie dwa. Ten zaś, który otrzymał jeden, poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze swego pana. Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i zaczął rozliczać się z nimi. Wówczas przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł drugie pięć i rzekł: "Panie, przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem". Rzekł mu pan: "Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!" Przeszedł również i ten, który otrzymał dwa talenty, mówiąc: "Panie, przekazałeś mi dwa talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem". Rzekł mu pan: "Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!" Przeszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i rzekł: "Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek twardy: chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypałeś. Bojąc się więc, poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto masz swoją własność!" Odrzekł mu pan jego: "Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że chcę żąć tam, gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypałeś. Powinieneś więc być oddać moje pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z zyskiem odebrał swoją własność. Dlatego odbierzcie mu ten talent, a dajcie zabrają nawet to, co ma. A sługę nieużytecznego wyrzućcie na zewnątrz - w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów".

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ dụ ngôn này rằng: "Có một người kia sắp đi xa, liền gọi các đầy tớ đến mà giao phó tài sản của ông. Ông trao cho người này năm nén bạc, người kia hai nén, người khác nữa một nén, tùy theo khả năng của mỗi người, đoạn ông ra đi.

"Người lãnh năm nén bạc, ra đi và dùng tiền ấy buôn bán làm lợi được năm nén khác. Người lãnh hai nén cũng đi làm lợi được hai nén khác. Còn người lãnh một nén, thì đi đào lỗ chôn giấu tiền của chủ mình.

"Sau một thời gian lâu dài, ông chủ các đầy tớ ấy trở về và đòi họ tính sổ. Vậy người lãnh năm nén bạc đến, mang theo năm nén khác mà nói rằng: 'Thưa ông, ông trao cho tôi năm nén bạc, đây tôi làm lợi được năm nén khác'. Ông chủ bảo người ấy rằng: 'Hỡi đầy tớ tốt lành và trung tín, vì ngươi đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ đặt ngươi làm những việc lớn, ngươi hãy vào hưởng sự vui mừng của chủ ngươi'. Người đã lãnh hai nén bạc cũng đến và nói: 'Thưa ông, ông đã trao cho tôi hai nén bạc; đây tôi đã làm lợi được hai nén khác'. Ông chủ bảo người ấy rằng: 'Hỡi đầy tớ tốt lành và trung tín, vì ngươi đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ đặt ngươi làm những việc lớn, ngươi hãy vào hưởng sự vui mừng của chủ ngươi'.

"Còn người lãnh một nén bạc đến và nói: 'Thưa ông, tôi biết ông là người keo kiệt, gặt nơi không gieo và thu nơi ông không phát: nên tôi khiếp sợ (mà) đi chôn giấu nén bạc của ông dưới đất. Đây của ông, xin trả lại cho ông'. Ông chủ trả lời người ấy rằng: 'Hỡi đầy tớ hư thân và biếng nhác, người đã biết ta gặt chỗ không gieo, thu nơi không phát: vậy lẽ ra ngươi phải giao bạc của ta cho người đổi tiền, và khi ta trở về, ta sẽ thu cả vốn lẫn lời. Bởi thế, các ngươi hãy lấy nén bạc lại mà trao cho người có mười nén. Vì người có sẽ cho thêm và sẽ được dư dật, còn kẻ chẳng có, thì vật gì coi như của nó, cũng lấy đi. Còn tên đầy tớ vô dụng, các ngươi hãy ném nó ra ngoài vào nơi tối tăm, ở đó sẽ phải khóc lóc nghiền răng'".

2

Jesus told his disciples this parable: "A man going on a journey called in his servants and entrusted his possessions to them. To one he gave five talents; to another, two; to a third, one--to each according to his ability. Then he went away. Immediately the one who received five talents went and traded with them, and made another five. Likewise, the one who received two made another two. But the man who received one went off and dug a hole in the ground and buried his master's money. After a long time the master of those servants came back and settled accounts with them. The one who had received five talents came forward bringing the additional five. He said, 'Master, you gave me five talents. See, I have made five more.' His master said to him, 'Well done, my good and faithful servant. Since you were faithful in small matters, I will give you great responsibilities. Come, share your master's joy.' Then the one who had received two talents also came forward and said, 'Master, you gave me two talents. See, I have made two more.' His master said to him, 'Well done, my good and faithful servant. Since you were faithful in small matters, I will give you great responsibilities. Come, share your master's joy.' Then the one who had received the one talent came forward and said, 'Master, I knew you were a demanding person, harvesting where you did not plant and gathering where you did not scatter; so out of fear I went off and buried your talent in the ground. Here it is back.' His master said to him in reply, 'You wicked, lazy servant! So you knew that I harvest where I did not plant and gather where I did not scatter? Should you not then have put my money in the bank so that I could have got it back with interest on my return? Now then! Take the talent from him and give it to the one with ten. For to everyone who has, more will be given and he will grow rich; but from the one who has not, even what he has will be taken away. And throw this useless servant into the darkness outside, where there will be wailing and grinding of teeth.'"